

La finestra oberta

SANDRA
CANO VILA

Pinten bastos

Fa uns dies, en escoltar la notícia que Catalunya ampliava el termini de confinament perimetral, parlava amb una persona que penso que entén força d'economia i em deia: «El proper any 2021 voldrem estar com estem ara. Venen temps difícils per l'economia del país». Em va sobtar el que em deia i li vaig demanar per què feia aquesta afirmació amb tanta fermesa. La seva resposta va ser clara: a Espanya una injecció de diners de quasi cent cinquanta milions d'euros no serà la solució de la crisi econòmica que es pateix i que s'agreuja encara degut a la pandèmia.

A Andorra no hi haurà injeccions econòmiques exteriors. Les que es rebin seran les de la vacuna, que són molt necessàries però això no arreglarà pas l'escenari tan complicat en el que econòmicament li tocarà viure al Principat. És molt evident, i no ens en podem pas alegrar, que les relacions internacionals s'han cuidat ben poc ens els darrers mandats de DA. Això és el que en pensem la majoria de ciutadanes i ciutadans, em deia el meu interlocutor. Semblava que hi havia molt bones relacions, teòriques, amb Madrid, però amb França, que podia i havia d'haver estat el nostre millor aliat, és una evidència que no s'han fet pas les trobades que ell considerava que eren necessàries. I les teòriques bones relacions amb Madrid ara han demostrat el seu sostre: ens han deixat ben sols amb el tancament de la frontera.

El meu interlocutor em deia que amb Catalunya creia que s'havia

d'haver buscat més entesa, que no n'hi havia prou amb un creuament de dades de contagis de la pandèmia. Les relacions amb els que tenim al costat, tant amb una banda com a l'altra del país, havien d'haver estat més fluides, amb molta més continuïtat, i així ara ens tindrien en més consideració per a prendre algunes decisions. El proper any ja cal que ens preparem perquè «pinten bastos» i si ara plorem, dintre de uns mesos voldrem plorar amb els mateixos ulls que ara.

Cal reconèixer que el govern actual té un escenari molt complicat, i que cada dia canvia i el complica més. Però no han pas treballat amb previsió ni amb perspectiva de futur. S'han adormit.

Cal que s'informi a la ciutadania i se la prepari. Cal prendre consciència que el país està sol. No els regalem més l'oïda i cal que s'expliqui la realitat i es prepari les empreses per a reestructuracions i maneres diferents

de treballar.

El país està patint moltíssim i allò de «demà serà un altre dia» no consola i, pel contrari, més aviat preocupa més. Potser ara toca pensar en el consum intern i trobar la manera d'explotar recursos del país, tot i que de ben segur no serà una solució. Però sí és ben cert que parlem d'una orientació que fa temps podia haver estat agafada amb ganes d'ajudar les petites empreses del país.

Les prohibicions és quelcom que a tots ens costa acceptar, tot i que la majoria les respectem, però no només de prohibicions viu un país. Calen mesures que aportin solucions i cal obrir el diàleg amb tots i cadascun dels actors implicats, perquè només ells coneixen la realitat i ja que ells són els que han de patir les conseqüències també tenen el dret de ser escoltats.

Escoltem-nos!!! ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP